

11 listopada to symbol miłości ojczyzny, symbol walki o wolność, symbol wiary i zwycięstwa. Przypomina nam, że wolność raz zdobyta i niepodległość raz osiągnięta nie jest czymś trwałym, tylko czymś danym, co trzeba pielęgnować.

1918

2018

JUBILEUSZ
100-LECIA
ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI
PRZEZ POLSKĘ

CZYM JEST NIEPODLEGŁOŚĆ?

Święto 11 listopada

Niepodległość to słowo oznaczające niezależność państwa od formalnego wpływu innych jednostek politycznych.

Niepodległość można określić również jako suwerenność potencjalną. Wybrane akty odzyskania niepodległości upamiętniane są jako święta narodowe np.

- 11 listopada (Święto Niepodległości), rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości 1918 r.
- 4 lipca (Dzień Niepodległości), rocznica uchwalenia Deklaracji Niepodległości Stanów Zjednoczonych 1776 r.

Narodowe Święto Niepodległości to najważniejsze polskie święto narodowe, obchodzone co roku 11 listopada, na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku. Przez ponad 120 lat niewoli zaborczej Polacy próbowali na przeróżne sposoby odzyskać niepodległość i czekali latami na dogodny moment. W końcu nadszedł i to zupełnie niespodziewanie. Zabójstwo arcyksięcia Franciszka Ferdynanda i wybuch I wojny światowej były tu kluczowe. Mimo sporów między ugrupowaniami, ostatecznie 11 listopada 1918 r., po wieloletnich zmaganiach o odzyskanie niepodległości, Rada Regencyjna przekazała władzę nad podległym jej wojskiem Józefowi Piłsudskiemu. Tego dnia, po pertraktacjach Marszałka z Centralną Radą Żołnierską wojska niemieckie zaczęły się wycofywać z Królestwa Polski. W nocy rozbrojono również niemiecki garnizon stacjonujący w Warszawie. Dnia 16 listopada marszałek Piłsudski w depeszy do wszystkich krajów Europy informował o powstaniu niepodległego państwa na odzyskanych terenach polskich. Wolność stała się faktem.

Po wojnie, po komunizmie święto Niepodległości zostało ustanowione przez Sejm dopiero w 1937 i przed wojną obchodzono je zaledwie dwa razy. Po wojnie świętem narodowym stał się dzień podpisania Manifestu PKWN, czyli 22 lipca. Na nowo dzień 11 listopada powrócił do kalendarza uroczystości państwowych pod koniec epoki komunistycznej w 1989 roku.

Ten szczególny dzień skłania do refleksji na temat patriotyzmu. W godnym i uroczystym przeżyciu tego święta pomaga nam udział w liturgii eucharystycznej, tym bardziej, że w tym roku wypada ono w niedzielę. Modlitwy za poległych w obronie Ojczyzny zanoszone są w świątyniach w kraju i poza jego granicami. Organi-

zowane są także uroczyste apele żołnierskie i harcerskie, pod pomnikami bohaterów narodowych składane są kwiaty i palone są znicze na grobach żołnierzy. Gmachy

państwowe, domy oraz ulice dekorowane są polskimi flagami. Bądźmy dumni z niepodległej

Za: Opoka

PRZESŁANIE PAPIEŻA FRANCISZKA Z OKAZJI 100-LECIA NIEPODLEGŁOŚCI

„Podejmując modlitwę św. Jana Pawła II, szczególnie świadka tego stulecia, proszę Boga o łaskę wiary, nadziei i miłości dla wszystkich Polaków, aby w jedności i pokoju dobrze korzystali z tak cennego daru wolności” – napisał Ojciec Święty Franciszek do Polaków z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości.

List został przesłany na ręce przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski abp. Stanisława Gądeckiego. Jest przeznaczony do wykorzystania duszpasterskiego w niedzielę 11 listopada.

W liście z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości Ojciec Święty Franciszek przypomniał, że polski naród „przed rozbiorem współtworzył historię chrześcijańskiej Europy, wnosząc całe bogactwo własnej, szlacheckiej kultury i duchowości. Napisał, że odzyskanie suwerenności było okupione poświęceniem wielu Polaków, którzy dla Ojczyzny byli gotowi poświęcić swoją wolność osobistą, swoje dobra, a nawet życie.

Papież Franciszek przywołał słowa św. Jana Pawła II sprzed 20 lat, który 11 listopada 1998 roku podkreślił, że Polacy swoje dążenie do wolności „opierali na nadziei,

płynącej z głębokiej wiary w pomoc Boga, który jest Panem dziejów ludzi i narodów. Ta wiara była oparciem również wtedy, gdy po odzyskaniu niepodległości trzeba było szukać jedności pomimo różnic, aby wspólnymi siłami odbudowywać kraj i bronić jego granic”.

Ojciec Święty Franciszek napisał też, że wraz z Kościołem w Polsce i wszystkimi Polakami dziękuje Bogu za to, że „wspierał swoją łaską i mocą kolejne pokolenia, i sprawił, że przed stu laty spełniła się ich nadzieja na wolność, że nie utracili jej, mimo kolejnych doświadczeń związanych z II wojną światową, nazistowską okupacją i komunistycznym reżimem.

Na zakończenie przesłania, Papież polecił Polskę opiece Maryi Jasnogórskiej, Królowej Polski. „Niech Boża Opatrzność darzy naród polski pokojem i pomyślnością teraz i w przyszłości! Boże błogosławieństwo niech zawsze będzie z Wami!” – napisał Ojciec Święty.

Watykan, 4 listopada 2018 r.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE W PARAFII MATKI BOSKIEJ DOBREJ RADY

Każdego 13 dnia miesiąca, począwszy od maja do października, na pamiątkę objawień Matki Bożej w Fatimie, w naszej parafii odprawiane jest nabożeństwo fatimskie, którego celem – zgodnie z życzeniem Matki Bożej – jest przede wszystkim pokuta i dążenie do nawrócenia. 13 października odbyło się ostatnie już w tym roku nabożeństwo fatimskie w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. O godz. 17.30 rozpoczęła je Eucharystia, której przewodniczył proboszcz parafii, ks. Andrzej Blewiński. Już na początku Mszy św. Ksiądz Proboszcz, odnosząc się do rocznicy objawień w Fatimie, zapowiedział intencje i przebieg nabożeństwa.

Po Mszy św. dorośli wzięli figurę Matki Bożej Fatimskiej. W atmosferze modlitwy przeszliśmy wokół naszej parafialnej świątyni. W Różańcu modliliśmy się w swoich intencjach, pamiętając szczególnie o wspólnocie parafialnej, którą razem tworzymy. Modlitwą otoczyliśmy też wszystkie rodziny z naszej parafii. Podczas procesji większość parafian była ze swoimi lampionami.

Marianna Strugińska-Felczyńska

DZIEŃ DZIECKA UTRACONEGO W ZGIERZU

W dniu 15 października, w Dzień Dziecka Utraconego, ze łzami w oczach i bagażem trudnych doświadczeń, po raz pierwszy w Zgierzu, w kościele Matki Boskiej Dobrej Rady, na Mszy świętej i Różańcu zgromadzili się licznie wierni z dekanatu zgierskiego.

Rodzice złożyli 56 zapalonych zniczy jako znak pamięci o Utraconych Dzieciach, a te Dzieci, które wcześniej zostały zgłoszone przez Rodziców, ksiądz Prałat wymienił na początku Mszy świętej, było ich 34. W rozważaniu po Ewangelii celebrans przytoczył sprzed kilku lat trzy świadectwa matek po stracie dziecka.

Jedna z nich napisała, że *nie miała odwagi, aby zabrać ciało dziecka ze szpitala. Ta Msza święta, zapalenie zniczy i złożenie przed ołtarzem, było dla mnie dopełnieniem pogrzebu mojego dziecka.*

Fragment świadectwa drugiej: *Udział we wczorajszej Mszy był dla mnie trudnym przeżyciem, ale pokrzepiającym. Cieszy mnie to, że Kościół w ten sposób podchodzi do tej sprawy. ... Na szczęście jest to już normalne, że chowa się takie Maluszki, przecież to nasze dzieci, ich*

serduszka biły, krótko, ale biły. Mimo tego, że moja rodzina odradzała mi, jestem szczęśliwa, bo pamięć o naszym dziecku nie minie - urodziło się, ma imię, istniało. Grób będzie namacalnym dowodem dla naszych przyszłych dzieci, że mają siostrzyczkę, dla moich rodziców, że mają wnuczkę...tylko, że jest w niebie.

Celebrans podkreślił, że Dzień Dziecka Utraconego jest ważny, bo nie ma chyba rodziny, w której nie zdarzyłoby się to nieszczęście, że to rodzice odprowadzają swoje dzieci do bram wieczności, a nie dzieci rodziców. Świat staje do góry nogami

i wszystko ulega przewartościowaniu. Zamiast nietrafionych pocieżeń, jesteśmy razem z wami, drodzy Rodzice po stracie dziecka; modlimy się z Wami i za Was, za Wasze Dzieci; a Dzień Dziecka Utraconego jest także po to, aby wspólnota Kościoła, aby rodzina, przyjaciele i znajomi chcieli być z Wami, rozumieć Was i pomóc autentycznie przeżyć czas żałoby.

Na to modlitewne spotkanie zapraszali w niedzielnych ogłoszeniach kapłani dekanatu zgierskiego.

ks. Stanisław Kaniewski

NIEDZIELA CHRYSTUSA KRÓLA

"**Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus Władcą nam!**" - słowa tej pieśni śpiewa się w XXXIV Niedzielę w ciągu roku. Jest to uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Znak, że kończy się rok kościelny i niedługo zacznie się Adwent. Uroczystość tę ustanowił papież Pius XI w Roku Jubileuszowym 1925, wyznaczając jej obchód na niedzielę przed uroczystością Wszystkich Świętych. W nowym kalendarzu liturgicznym uroczystość Chrystusa Króla została przesunięta na ostatnią niedzielę roku kościelnego, aby podkreślić prawdę, iż Chrystus na końcu czasów przekazuje Ojcu Niebieskiemu wieczne i powszechne królestwo. Ideę królewskiej godności Chrystusa można odnaleźć już w starych obchodach liturgicznych, jak Epifania czy Niedziela Palmowa.

Od momentu przyjścia Chrystusa urzeczywistnia się w świecie królestwo Boże. Nie ma ono nic wspólnego z jakąkolwiek formą panowania człowieka w świecie. Oznacza – jak usłyszymy w dzisiejszej prefacji – „wieczne i powszechne Królestwo: królestwo prawdy i życia, kró-

lestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju". Trudno się więc dziwić, że marzy się nam realizacja takiego królestwa w świecie, bez najmniejszych zakłóceń. Myślenie jednak, że wystarczy obwołać Chrystusa Królem Polski, a wszystko się zmieni.

Przede wszystkim królestwo Jezusa już się realizuje. Chrystus Król każdemu oferuje możliwość udziału w nim na wiele indywidualnych sposobów. Natomiast od nas zależy, na ile z łaski królestwa Bożego korzystamy i w jakim zakresie rozwijamy je w sobie i pośród nas, czyli na ile postępujemy jak Jezus, służąc w codzienności Bogu i ludziom.

Nie trzeba więc Chrystusa ogłaszać Królem, wprowadzić Go na tron. Bóg Ojciec wywyższył Go ponad wszystko. Trzeba natomiast UZNAĆ BOSKIE PANOWANIE JEZUSA W NASZYCH SERCACH!

Przyjąć Jezusa Chrystusa jako króla, to pozwolić się prowadzić Duchowi świętemu, uznać pierwszeństwo Boga we własnym życiu. Budować w naszej indywidualnej codzienności. Jego królestwo przez miłość i nawró-

cenie. To dawanie świadectwa przynależności do Chrystusa własnym życiem oraz w rzeczach małych budowanie codziennie cegiełka po cegiełce Królestwa Bożego.

Chryste nasz odwieczny Panie i Królu, pragniemy być jako Bóg był w centrum naszego życia. Pomóż nam się nawracać i króluj w nas.

Aneta Mikołajczyk

SZLAKAMI NIEPODLEGŁOŚCI PO WOJEWÓDZTWIE ŁÓDZKIM

Pamięć o przeszłości oznacza zaangażowanie w przyszłość. (Jan Paweł II)

W ramach realizacji projektu „Szlakami Niepodległości” dla uczczenia 100-Lecia Odzyskania Niepodległości członkowie Akcji Katolickiej wspólnie z Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych odwiedzali miejsca bohaterów którzy walczyli o Wolną Polskę.

14 października 2018 roku udaliśmy się do Lutomska, Lasów Dłutowskich, Lasów Pustułka w Witkowicach, miejscowości Brzeziny, Koluszki, Mikołajewice. W Lasach Dłutowskich znajduje się

pełnowymiarowa makieta łosia mająca upamiętnić miejsce rozbicia się samolotu. Znajduje się ona dokładnie w miejscu, gdzie zatrzymał się samolot po przymusowym lądowaniu, w takim samym położeniu. 4 września 1939, bazujący na lotnisku w Kucinach koło Aleksandrowa Łódzkiego, III pluton 212, otrzymał zadanie bombardowania niemieckich kolumn zmotoryzowanych w rejonie Wielunia.

Kolejnym miejscem zwiedzania był cmentarz z I wojny światowej w miejscowości Gadka Stara. „Operacja Łódzka” rozpoczęła się 11 listopada 1914r. Po stronie niemieckiej brało w niej udział ponad 206 tys. żołnierzy. Po stronie rosyjskiej ponad 362 tys. żołnierzy. W obydwu wojskach znajdowali się zmobilizowani Polscy. Noc z 21 na 22 listopada była decydująca i upłynęła na ciężkich walkach. Zasadnicza bitwa odbyła się w okolicach dzisiejszej Gadki Starej. Bitwa zakończyła się zajęciem Łodzi przez Niemców. Po zwycięstwie Niemców gen. Litzmana okrzyknięto *Lwem spod Brzezin*, gdyż w historiografii niemieckiej bitwa nazwana została bitwą pod Brzeziniami. Na polu bitwy zginęli Rosjanie, Niemcy,

Austriacy, Polacy, Litwini, Czesi, Ukraińcy, Łotysze i Tatarzy. W ciągu dwóch tygodni po obu stronach zginęło ponad 110 tys. żołnierzy wojsk rosyjskich i 90 tys. żołnierzy wojsk niemieckich. W bitwie łódzkiej w ciągu trzech tygodni każdego dnia traciło życie 10 tys. żołnierzy. Historycy uznają tę bitwę za największą operację manewrową I wojny i pierwszy "blitzkrieg" na wschodzie.

W Klasztorze w Lutomsku, zapoznaliśmy się z postacią generała Edmunda Taczanowskiego. W trakcie powstania styczniowego klasztor był ośrodkiem powstańczym. W trakcie wycieczki udaliśmy się także do sali Muzealnej w Koluszkach oraz Muzeum Regionalnym w Brzezinach. Podziwiliśmy perełki naszego województwa jakim jest drewniany kościół w Mikołajewicach wzniesiony w roku 1420.

Dzień zakończyliśmy Msza świętą w Kościele Podwyższenia Świętego Krzyża w Brzezinach. Parafia jest jedną z niewielu w Polsce posiadających relikwię z drzazgą z Krzyża Świętego, umieszczoną w zabytkowym relikwiarzu, w krzyżyku z kryształu górskiego. Z kościołem brzezińskim wiąże się postać jednego z największych pisarzy politycznych XVI w. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, który był niegdyś proboszczem w Brzezinach. Tu właśnie napisał swe słynne rozprawy łacińskie „Lascius, sive de poena homicidii (*Łaski, czyli o karze za mężobójstwo*)”. W trakcie wyjazdu nie mogło zabraknąć pieczenia kiełbasek na ognisku. W tym roku zakończyliśmy zaplanowany cykl w projekcie „Szlakami Niepodległej

To już ostatni wyjazd zamykający cykl podróży po województwie łódzkim, które pozwoliły zapoznać się z historią naszego regionu, Polski, a także roli kościoła w odzyskaniu niepodległości, miejscami pamięci poświęconym bohaterom którzy walczyli o Wolną Polskę.

Agnieszka Paszkowska

FESTIWAL PIOSENKI RELIGIJNEJ

W dniach 13-14.10.2018 odbył się III Zgierski Festiwal Piosenki Religijnej „Otwórzcie drzwi Chrystusowi” Zgierz 2018. Patronat Honorowy nad Festiwalem objęli Biskup Pomocniczy Archidiecezji Łódzkiej ks. Ireneusz Pękalski i Prezydent Miasta Zgierza Przemysław Staniszewski. Przed Jurorami wystąpiło 30 - stu wykonawców. A Jurorami byli;

Ks. Piotr Przybysz – absolwent Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej w Krakowie; Ewelina Bień - absolwentka Akademii Muzycznej w Łodzi, wybitny pedagog, dyrygent Chóru VIVA; Witold Świątczak – muzyk, Dyrektor Miejskiego Ośrodka Kultury w Zgierzu. Przesłuchania odbyły się w sobotę 13.10.2018 w Domu Para-

- **Zuzanna Pinkowska** – Publiczne Gimnazjum nr 15 w Łodzi
- **Zuzanna Okońska** – Kurs Instrumentalny przy Towarzystwie Oświatowym „Edukacja” w Łodzi
- **Duet Aleksandra i Róża Wasiak** – Zgierz

III miejsce:

- **Eliza Gabryelczak** – Szkoła Podstawowa im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Piątku
- **Katarzyna Piórkowska** – Zgierz

II miejsce:

- **Antonina Jawor** - Szkoła Podstawowa nr 6 w Zgierzu
- **Joanna Pawłowska** – Samorządowe Liceum Ogólnokształcące im. Romualda Traugutta w Zgierzu

I miejsce: Trio „Cantabile” - Tosia, Zuzia, Asia – Zgierz

W niedzielę 14.10.2018 w Kościele Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu odbył się Koncert Laureatów w czasie którego nastąpiło ogłoszenie wyników i rozdanie nagród a Laureaci mieli okazję zaprezentować nagrodzone piosenki przed zaproszonymi gośćmi i publicznością. Gościem specjalnym Festiwalu był Chór CONCORDIA z Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Zgierzu, który swym Koncertem rozpoczął niedzielny Koncert Laureatów.

Beata Pawłowska

fialnym przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. Na każdego wykonawcę czekał dyplom i drobny upominek oraz słodki poczęstunek. Wykonawcy mieli do przygotowania dwa utwory o tematyce religijnej, decyzją jury w czasie przesłuchań wykonywali tylko jeden, Jurorzy po wysłuchaniu i ocenie przyznali następujące nagrody i wyróżnienia:

Wyróżnienia:

- **Małgorzata Wojciechowska**- Szkoła Podstawowa nr 11 w Zgierzu
- **Malwina Ciesielska** – Łowicz
- **Zespół „Dźwięki Bogu”** - Parafia Miłosierdzia Bożego w Łodzi

25-LECIE ZGIERSKIEJ PIESZEJ PIELGRZYMKI

*Rozmowa z uczestnikami pielgrzymki.
Czym jest pielgrzymka?*

Małgosia: *Pielgrzymowanie jest trudem, które wzbogaca naszą duszę, bo pozwala spotkać się z Bogiem poprzez wspólną drogę, modlitwę i ofiarne pomaganie sobie.*

Co zatem daje człowiekowi pielgrzymowanie?

Marzena: *W czasie drogi mamy "ułatwiony" kontakt z Bogiem. Wszystko na pielgrzymce sprzyja temu, by ten*

kontakt nawiązać. Wspólnota braci i siostr, dzień wypełniony modlitwą, poświęcenie, umartwienie. Dzięki atmosferze, intensywnym przeżyciom religijnym człowiek jest radosny, szczęśliwy, a jednocześnie wolny od szarej codzienności, która rodzi stres i zmartwienia. Zapomina o problemach w domu, pracy – powiedziała Marzena

Pomysłodawcą i twórcą samodzielnej Zgierskiej Pieszej Pielgrzymki był ks. kan. Zdzisław Sudra. We wrześniu 1993 roku rozpoczął przygotowania organizacyjne, a w 1994 roku wyruszył na pielgrzymi szlak jako kierownik pielgrzymki. Ks. Zdzisław był kierownikiem pielgrzymki przez 8 lat. Później tą funkcję sprawowali m.in. ks. Jan Czekański, czy ks. Damian Czerwiński z parafii Chrystusa Króla. Funkcję prezesa Bractwa Pielgrzymkowego pełnił pan Bohdan Czarnecki, a obecnie tę funkcję sprawuje pani Elżbieta Adamczyk.

W 1994 roku, w pierwszej pieszej Zgierskiej Pielgrzymce na Jasną Górę uczestniczyło 368 pątników. W tym roku, na Jasną Górę wyruszyła pielgrzymka licząca 285 uczestników, a wśród nich m.in. młode małżeństwa, które dziękowały za łaskę miłości i sakrament małżeństwa. Najstarszy uczestnik

jubileuszowej pielgrzymki miał 81 lat, a najmłodszy 9 lat. Oprócz osób pielgrzymujących są pielgrzymi duchowi. Wraz z wiernymi do najświętszej Panny podążali również księża m.in. ks. Damian Czerwiński, ks. Paweł Miziołek, ks. Adam Dolata, ks. Ryszard Żurek, ks. Sylwester Markowski.

Bohdan Czarnecki

Z okazji Jubileuszu wyrażamy wdzięczność za Wasze świadectwo trudu, modlitwy, wspólnotę i świadectwo przynależności do Chrystusa. Radosny czas Jubileuszu 25-lecia Waszej pięknej misji w budowaniu Kościoła Archidiecezji Łódzkiej, to czas umocnienia nas wszystkich. Gratulując tego Jubileuszu, dziękujemy Bogu za Wasze zaangażowanie, trud i postawę każdego z Was. Życzymy wspaniałych doświadczeń – co znaczy wiara, nadzieja. Budowania Bractwa Pielgrzymkowego na wzajemnej pomocy. Niech Wasz Patron błogostawiony Edmund Bojanowski wstawia się za Wami.

Zespół Redakcyjny

CZY MOŻNA URATOWAĆ TONAĆEGO ALKOHOLIKA?

Janek pojawił się na detoksie z własnej, nieprzymuszonej woli, a raczej z powodu utraty kontroli picia alkoholu (to alkohol nim kierował od wielu lat). Przyszedł do ośrodka dokładnie w Wigilię Bożego Narodzenia 2014 roku i postanowił najpierw się odtrucić a potem kontynuować leczenie na zamkniętej terapii grupowej, które trwało 28 dni. Na zakończenie terapii napisał „List pożegnalny do alkoholu” i przedstawił plan dalszej pracy nad

sobą, aby kontynuować proces zdrowienia, o którym już wie, że nigdy nie może się skończyć.

W liście pożegnalnym napisał, m. in.: „alkohol, a raczej moja choroba, odebrała mi wszystko co cenne w moim życiu, czułem się jak śmieć, niewiele brakowało a straciłbym także żonę i niepełnosprawnego synka o którego zresztą nigdy tak naprawdę nie dbałem, którego się wstydziałem”.

W rozmowie z terapeutą, Janek wyznał: „gdyby nie upór i mądra miłość mojej żony, być może już bym nie żył (tylu moich znajomych popłynęło na zawsze w morzu alkoholu)”.

Basia, żona Janka: „nie dawałam sobie już zupełnie rady, próbowałam tylu sposobów, żeby nakłonić męża do zerwania z alkoholem, ale nic nie pomagało: ani błagania, ani groźby, ani łzy, ani krzyki, ani wylewanie alkoholu z butelek. Poszłam po pomoc do grupy wsparcia dla osób uzależnionych Al- anon. Tam zdecydowałam o rozstaniu i napisałam „list pożegnalny”, dając mu możliwość dokonania ostatniego wyboru: albo alkohol albo ja - o ile pójdzie się leczyć”.

Janek: „decyzję musiałem podjąć natychmiast. Wiedziałem, że przez zmiany, które dokonały się u Baśki, głównie dzięki uczestnictwie w grupie wsparcia, nie podda się już żadnej z moich manipulacji, typu: sam sobie poradzę, już nigdy nie wezmę do ust alkoholu, przysięgam Ci na życie naszego dziecka...”

Dziś jestem trzeźwiejącym alkoholikiem, który od blisko czterech lat nie wziął do ust alkoholu. Przynajm-

niej raz w tygodniu uczestniczę w spotkaniach anonimowych alkoholików, pracuję nad 12 krokami. Mam coraz lepszy kontakt z naszym autystycznym 8 letnim synkiem, mam dobrą pracę, przed rokiem urodziła nam się córeczka, przed trzema miesiącami kupiliśmy na kredyt dom za miastem. Możecie mi nie uwierzyć, że tak wiele zmieniło się w moim życiu - ale ja już od kilku lat staram się nie okłamywać nikogo, przede wszystkim siebie...”.

ks. Piotr Kochanowicz

Jeśli szukasz pomocy, możesz ją otrzymać:

AA – grupa wsparcia anonimowych alkoholików, każda sobota o godz. 17:00

Al- anon – grupa wsparcia dla osób współuzależnionych, każdy czwartek o godz. 18:00

Adres: Dom Duszpasterski, ul. Marii Skłodowskiej – Curie 5, 95-100 Zgierz

ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

Światowy Dzień Ubogich został ustanowiony przez Ojca Świętego Franciszka w Liście Apostolskim „Misericordia et misera”, napisanym na zakończenie Roku Miłosierdzia (2016 r.). Dzień ten jest obchodzony w XXXIII Niedzielę Zwykłą. Po raz pierwszy świętowano go 19 listopada 2017 r. W intencji ubogich sprawowano Msze Święte. Zostały też podjęte różnorodne działania wspierające: pomoc materialna, medyczna, warsztaty teatralne, muzyczne, pokazy filmowe, spotkania z ubogimi i bezdomnymi, działalność w organizacjach charytatywnych, wsparcie dla chorych, więźniów, zrozpaczonych. W dziełach tych na stałe uczestniczy Caritas Polska, udzielając pomocy dzieciom, rodzinom, niepełnosprawnym, starszym, bezdomnym, ofiarom wojen, uchodźcom w Syrii, Libanie, Jordanii. Odpowiedzią na wezwanie papieża są liczne akcje, np.: „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”, „Kromka Chleba”, „Pola Nadziei”, „Jałmużna Wielkopostna” i wiele innych. Wsparcia udziela się w świetlicach socjoterapeutycznych, w ramach dożywiania, pomocy w edukacji, zapewniania letniego wypoczynku dzieciom i młodzieży.

W tym roku Światowy Dzień Ubogich będzie obchodzony 18 listopada. W papieskim Orędziu na ten dzień znalazły się słowa:

„Oto biedak zawołał, a Pan go wysłuchał” (Ps 34,7).

Słowa Psalmisty mają nam uświadomić, że w życiu spotykamy się z cierpieniem wywołującym wykluczenie, marginalizację, alienację. Takie doświadczenia dotyczą wielu ludzi. Psalm pozwala poznać różne formy ubóstwa i zrozumieć, kim są ubodzy, otwiera nasze oczy i uszy, abyśmy mogli dostrzec, rozpoznać potrzeby i także usłyszeć głos wołających o pomoc. Jednocześnie słowa te niosą nadzieję tym, którzy swoje cierpienie i ubóstwo zawierają Bogu. To im obiecał Chrystus: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt. 5,3). Pan Bóg nie ignoruje wołania ubogich, przeciwnie, w ciągu wieków uczestniczy w ich życiu i odpowiada „opatrywaniem ran duszy i ciała”. Wzywa także nas, abyśmy Go naśladowali w miarę swoich możliwości, kierując się wrażliwą miłością i troską o dobro drugiego człowieka. Wielu skrzywdzonych, cierpiących, ubogich, jak ewangeliczny Bartymeusz błagający Jezusa, szuka sensu życia i czeka na drodze swych doświadczeń na czyjeś słowa: „Bądź dobrej myśli, wstań, woła cię” (M 10, 46-52).

Ojciec Święty przypomina, że ubodzy są znakiem obecności Jezusa wśród nas: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt. 25, 40). Światowy Dzień Ubogich to szczególna okazja i wezwanie do rachunku sumienia, aby rozpoznać czy podjęte działania nie są tylko jednorazowymi

gestami, mającymi podnieść poczucie własnej wartości. Papież inspirował, zachęcał do refleksji, podkreślał, że nie mamy być punktami doraźnej pomocy, ale powinniśmy zaspokajać potrzebę bliskości, czułości, przyjaźni, wzajemnych relacji, więzi.

Ubody pomagają nam „odkrywać każdego dnia piękno Ewangelii”. Dzięki spotkaniom z nimi mamy „umacniać wiarę (...), urzeczywistniać miłość (...) i umożliwiać nadzieję (...) na drodze do Pana, który przychodzi”.

Elżbieta Hildt

U STÓP MATKI BOSKIEJ ŁASKAWEJ

13 października br. po raz szósty odbyła się w archidiecezji łódzkiej pielgrzymka wszystkich Grup Różańcowych do Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Łasku. Parafianie parafii p.w. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu pod przewodnictwem ks. Piotra Kochanowskiego także uczestniczyli w tej pielgrzymce.

Po powitaniu pielgrzymów spotkanie rozpoczęło konferencją i modlitwą różańcową. Wyjątkowym gościem tegorocznej pielgrzymki był ks. kanonik dr Paweł Wiatrak, Diecezjalny Moderator Stowarzyszenia Żywy Różaniec diecezji siedleckiej, który jest cenionym w Polsce publicystą, rekolekcjonistą i krzewicielem kultu Maryjnego. Ks. kanonik Paweł Wiatrak wygłosił konferencję i przewod-

niczył Mszy Świętej. Konferencja i homilia poświęcone były roli Maryi w życiu Jezusa i w życiu człowieka, a także o potrzebie i o roku modlitwy różańcowej. Różaniec do przedziwna, a zarazem głęboka w swej prostocie modlitwa, którą powinniśmy przyjąć do naszego codziennego życia. Po mszy świętej zaproszeni zostaliśmy na pyszną grochówkę, a potem na koncert muzyki filmowej w wykonaniu kwartetu smyczkowego.

Nasze pielgrzymowanie zakończyliśmy wspólną koronką do Miłosierdzia Bożego. Uzyskawszy Błogosławieństwo Boże udaliśmy się szczęśliwie do domu.

Janina Domańska

OAZA RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Wspomnienie z wakacji - część 2

Osiem osób – cztery animatorki i czworo uczestników oazy młodzieżowej działającej przy naszej parafii, brało we wakacje udział w rekolekcjach odbywających się w różnych miejscowościach w Polsce (Wierchomla Wielka, Krużłowa Wyżna, Ochotnica, Przemyśl).

Piętnastodniowe rekolekcje oazowe (nie licząc dni przeznaczonych na podróż na miejsce oraz powrót!) to czas poznawania Boga i Kościoła, zakochiwania się w Chrystusie, wzrastania w wierze, a także nawiązywania wspólnych znajomości i przyjaźni. Umożliwia to codzienna Eucharystia, modlitwa, czytanie Słowa Bożego, spotkania w małych grupach oraz wspólne zabawy, posiłki, czy wędrowki po górach.

Hania i Kuba postanowili podzielić się konkretnymi wspomnieniami i świadectwami, z tego, co doświadczyli:

Podczas tegorocznych wakacji posługiwałam na rekolekcjach jako animatorka. Była to Oaza Dzieci Bożych trzeciego stopnia. Ten czas wzbudził we mnie autentyczną Bożą radość, radość z takich najmniejszych rzeczy oraz poczucie wspólnoty (do budowania jej nie przeszkadzało to, że samych dzieci było ponad siedemdziesięcioro i trudno było zapamiętać wszystkie imiona). Przebywanie z dziećmi, które w najprostszym i najszczerzym sposobie się modlą, jest niesamowitym przeżyciem. Te małe istoty, które chwalą Pana Boga za wszystko – za piękną pogodę, za wyspanie się, za pyszny obiad, za to, że z rana nie było rozgrzewki, za to, że nie mają zakwasów po wycieczce w góry, czy za to, że z animatorami oglądali półfinał mundialu, spożywając kiełbaski z grilla – to sprawia, że ja (trochę większa istota) również pragnę wielbić Boga za to wszystko, doceniać jeszcze bardziej ogrom łask i darów, które On mi dał zupełnie za darmo. Próbuąc patrzeć oczami Jezusa, widzę więcej dobrych

rzeczy w świecie, w drugim człowieku, a szczególnie w swoim życiu, którego nie chcę marnować na narzekanie. Codzienna Eucharystia była wspaniałą okazją do dziękczynienia. Hania

To już koniec wakacji. Powrót do codzienności. W pamięci zostają jednak wspaniałe przeżyte rekolekcje Oazy Nowego Życia pierwszego stopnia. To tam w towarzystwie cudownych ludzi, przyjaciół, rówieśników mogłem spędzić ponad dwa tygodnie, budując relację z Chrystusem. Był to czas w którym wiele zrozumiałem, mogłem rozwijać swoją wiarę. Największe piękno stanowi jednak to, że było tam tak wiele osób, które mnie rozumieją, są w stanie mi pomóc i stawiają na mój rozwój. Teraz pozostaje te wszystkie przeżycia wnieść do życia codziennego i własnego towarzystwa! Kuba

Za te wszystkie piękne rzeczy, które działy się na oazach i o których chcieliśmy zaświadczyć: chwala Panu!

Kilka słów o zgierskiej oazie: spotykamy się w każdy piątek, zaczynając Mszą Świętą o godzinie 17:30. Następnie przechodzimy do domu parafialnego przy ul. Skłodowskiej-Curie 5, gdzie spędzamy wspólnie czas na rozmowach przy herbacie, różnych zabawach oraz modlitwie i spotkaniach w małych grupach formacyjnych, polegających na wczytywaniu się w Słowo Boże, przeróżnych dyskusjach dotyczących wiary, zadawaniu pytań i rozwiewaniu wątpliwości, zgodnie z charyzmatem Ruchu Światło-Życie, potocznie zwanym właśnie oazą. Spotkania przeznaczone są dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej. Naszym duszpasterzem jest ksiądz Konrad Wojna. Serdecznie do nas zapraszamy!

Paulina Jadczak

ŚWIETLICA ŚRODOWISKOWA MIEJSCEM DLA....

Świetlica Środowiskowa działająca przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu prowadzona jest przez Ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego oraz Parafialny Oddział Akcji Katolickiej. Opiekunem Świetlicy z ramienia duszpasterzy jest ks. Piotr Kochanowicz, osobą świecką koordynującą działania placówki jest Marianna Strugińska-Felczyńska, prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej AŁ, przy współpracy z Zarządem Parafialnego Oddziału AK oraz wolontariuszy. Świetlica w swej działalności wspierana jest przez: Ks. Proboszcza Urząd Miasta Zgierza oraz Fundacje: Kółko Graniaste, Fundacje Krzewienia Kultury Fizycznej, pracę wolontariuszy oraz innych darczyńców. Świetlica działa nieprzerwalnie od 2001 roku.

W świetlicy odbywają się również zajęcia kulinarne, które prowadzi pan Marek Wietrzyk - osoba z długoletnią praktyką w zawodzie kucharza, przy współpracy z wolontariuszami: panią Aliną Laszczak i Hanną Wójciak. Pan Marek bezpośrednio po swojej pracy przychodzi do świetlicy, aby wraz z dziećmi przygotowywać wszelkiego rodzaju smakołyki.

Wolontariat jest jedną z form miłości bliźniego, czyli bezinteresowne angażowanie się w troskę o ludzi w po-

trzebie. Wolontariat według zasad Ewangelii ma głębokie motywy, bo wynika z miłości Boga do człowieka, a nie tylko ze spontanicznej wrażliwości na potrzeby bliźnich. Po drugie, wolontariat chrześcijański ma głębsze cele. Nie chodzi tu tylko o nakarmienie głodnych. Chodzi o pomaganie bliźnim w rozwoju, aż do świętości włącznie.

Z dumą można powiedzieć o pięknej postawie wolontariuszy w świetlicy: Pani Marii Wielec, Mari Rogali, Felicji Kowalskiej, Alinie Frątczak, Hieronimie Bretes, Małgorzacie Szewczyńskiej, Irenie Wołoszańskiej, Urszuli Kucharskiej, Marii Stawskiej, Agnieszce Bartoszewskiej, Edwardowi Mos, Januszowi Klimczakowi, Zofii Roźniaty. Oprócz osób przychodzących systematycznie są zaangażowane osoby, które wspierają działalność świetlicy w różnych inicjatywach m.in. pani Florczak Hania i pani Wieczorek Małgorzata.

Do naszej świetlicy zapraszamy dzieci i młodzież, chcących otrzymać pomoc w nauce, a także pożytecznie i ciekawie spędzić czas wolny. A wszystkich chętnych chcących, w ramach wolontariatu, dzielić się swoim czasem z innymi zapraszamy do współpracy.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Z HISTORII KLUBU SENIORA

Moją propozycję o założeniu klubu seniora przy parafii, ks. proboszcz Andrzej Blewiński przyjął z aprobatą, życząc jednocześnie, by nie był to słomiany ogień. Początki były optymistyczne. Zainteresowanie było duże bo i tematy były ciekawe. Frekwencja proporcjonalna do rangi zapraszanych gości. Jesteśmy chyba jedyną grupą w Archidiecezji mającą własne ciekawe logo wykonane bezinteresownie przez Panią Alinę Filipczak. Pani Alinie zawdzięczamy również ciekawą prezentację pt.: „Niewykonane ludzką ręką”- dotyczyło to wizerunku Matki Bożej na tilmie Diego, w Guadelupe w Meksyku. Oczywiście Pani Alina zaprezentowała nam jak wygląda taka

tilma noszona przez mieszkańców. Takie spotkanie, jak z Panią Iwoną Wieczorek-Prezydent m. Zgierza były bardzo interesujące i trzeba było je powtarzać. Zawsze z radością gościliśmy wiele dostojnych gości, ale o tym w następnym numerze biuletynu.

Sylwester Sobiech

UCZTA DLA MIŁOŚNIKÓW PIEŚNI SAKRALNYCH

W parafii Matki Boskiej Dobrej Rady Zgierzu, 28 października odbył się koncert pieśni gregoriańskich w wykonaniu franciszkańskiego chóru kleryckiego, pod dyr. o. Radosława Tomczaka. Śpiew kleryków to była duchowa uczta, o czym świadczyły gromkie brawa parafian. Warto było zatrzymać się na ta chwilę, aby wsłuchać się w piękno pieśni w wykonaniu chóru kleryckiego. Oprawa muzyczna podczas Mszy Świętej, również była w wykonaniu kleryków z Wyższego Seminarium Duchownego Ojców Franciszkanów w Łodzi.

Szanowny Solenizancie! Księżę Proboszczu Andrzeju

*Czcigodny duszpasterzu, proboszczu Solenizancie miły –
Niech Bóg Ci zsyła moc łask swoich i podwaja siły,
By parafia duchowo wciąż się rozwijała
A w Tobie dobrego opiekuna i przewodnika miała.*

*Twoje homilie, ta przepiękna droga,
Moralnie nas budują, zbliżają do Boga
Ucz nas tak zawsze, tego nam dziś trzeba
By tą drogą właśnie, dojść kiedyś do nieba.*

*Niech łaska niebiańska zawsze Ci sprzyja
Niech zawsze przy tobie będzie Matka pięknej miłości – Maryja*

Duszpasterze z parafii Matki Boskiej Dobrej rady wraz z Parafianami.

WRESZCIE ŻYĆ!

12 kroków ku pełni życia

warsztaty rozwoju duchowego

Dla kogo? Osoby:

- zmagające się z konfliktami wewnętrznymi i zewnętrznymi,
- zmagające się z zaniżoną samooceną, bojące się odrzucenia,
- z tendencją do izolowania się,
- zależne, szukające uznania za wszelką cenę,
- przeżywające lęki, dające się łatwo zastraszyć,
- uwikłane w toksyczne relacje interpersonalne,
- przesadnie odpowiedzialne lub wcale nieodpowiedzialne,
- zranione w dzieciństwie,
- posiadające nadmierną potrzebę kontroli,
- mające trudności w realizacji swoich zamierzeń od początku do końca,
- mające trudności z zachowaniem granic w bliskich relacjach,
- szukające pogłębienia swojej osobistej relacji z Bogiem,
- uwikłane w uzależnienia osobiste lub osób im bliskich

ZAPRASZAMY na cotygodniowe spotkania.

Czas trwania: do 2 godzin zegarowych.

Termin: po utworzeniu się grupy.

Zapisy: ks. Piotr Kochanowicz, psychoterapeuta. Tel. 605-399-359
piotrkochanowicz@yahoo.com

Adres: Dom Duszpasterski, ul. M. Skłodowskiej-Curie 5, 95-100 Zgierz

RYSZARD STYŁA

legendarny gitarzysta jazzowy

24 LISTOPADA 2018/19:00

“ŚWIAT GITARĄ MALOWANY”

sala teatralna u św. Katarzyny

Plac J.P.II 1, Zgierz

wstęp – wolne datki

podczas koncertu:

– prawdziwa opowieść o wyjściu z nabożu

Zaprasza BRYGADA BRATNICH DUSZ

współpraca: Akcja Katolicka i Fundacja NOE

**DYSKUSYJNY KLUB
FILMOWY**

zaprasza na film

MIŁOŚĆ

Reż. Michael Haneke

Złota Palma Cannes 2012

*jedno z największych arcydzieł
współczesnego kina*

16.11.18 / 18:00

Adres: Dom
Duszpasterski, ul. Marii
Skłodowskiej – Curie 5,
Zgierz

PORADNIA RODZINNA

**Dom Duszpasterski Parafii Matki Bożej
Dobrej Rady
ul. Marii Skłodowskiej – Curie 5
95-100 ZGIERZ**

W Poradni postępują:

- **mgr Anna Klimowicz tel. 509 520 653**
kurator rodzinny

Pomaga w zakresie:

- komunikacji w małżeństwie
- problemów wychowawczych
- mediacji rodzinnych
- prowadzi konsultacje z młodzieżą (za zgodą rodziców/prawnych opiekunów)

- **ks. mgr Piotr Kochanowicz tel. 605 399 359**
piotrkochanowicz@yahoo.com
Psychoterapeuta

Pomaga:

- osobom uzależnionym i ich rodzinom
- ofiarom przemocy
- osobom przeżywającym żałobę
- osobom z syndromem poaborcyjnym

- **mgr Sylwia Olejnicka tel. 519 300 327**
nauczyciel Naturalnych Metod Planowania Rodziny

- postępuje osobom zainteresowanym tematem Naturalnych Metod Rozpoznawania Płodności
W celu umówienia się na spotkanie prosimy o kontakt telefoniczny.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3
Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Kochanowicz przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **34 8783 0004 0015 8932 2000 0001**

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt..

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska, ks. Piotr Kochanowicz

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl

